

Жалниятъ на слѣпата животъ.

Влачена отъ много болки,
Блуждающа сѣнка въ Аидъ;
Цвѣтътъ на лицето ви ми убѣгва
И звуковетъ ви само чувамъ.

Купете ми цвѣтыта, приятели!
Чуйте какъ вы съ плачь молижтъ,
Зовжтъ ви милитъ създанія
Като съ чловѣчески уста.

« Нѣжнытъ цвѣтъ са развалятъ »
« И вѣнжтъ отъ дыханьето на слѣпата »
« Ный смы даръ на свѣтлината »
« Ти е чедо на нощъ-та. »

« Отъ рждѣтъ на слѣпата ны спасете »
« Насъ бисеритъ на сутринь-та, »
« Видящи выи са радвайте »
« На прекраснитъ цвѣтъ. »

Купете цвѣтыта на странната;
Зла буря ма гони,
Люта сждбж ма е отнела
Отъ отечественнитъ горы! (а)

— Една китка тамъянуга ми си длѣжна, любезна Недіе, рече Главкъ като разбута множеството и хвърли въ кошницата нѣколко монеты; гласътъ ти ми са види сега по приятенъ.

Щомъ момичето чу гласа на Аониянина, пристѣпи една стѣпка и са спрѣ; и цвѣтътъ на срамежливостъта облѣ шята, странитъ и челото й, знакъ че кръвообращаньето станж по бързо.

— Ты са върж слѣдователно! отговори тя съ тихъ гласъ, а послѣ, като че говореше на себеси, рече: «Главкъ са завърж!»

— Да, любезно момиче, отъ нѣколко дни са намѣрвамъ въ Помпея. Градината ми има нужда, какъто и отпреди, отъ твоята помощъ. Утрѣ ще додешъ, са надѣж; и не забравяй че нещж въ къщата си вѣнцы, ако не сж оплетены отъ твоитъ рждѣ, любезна Недіе.

Усмихнж са отъ благодареніе безокоето момиче, но не отговори, и Главкъ, като си накинѣ гърдытъ съ избранитъ цвѣтъ, отиди си презъ множеството безъ да помысли друго повече.

(а) Молимъ читателитъ да ны извинѣжтъ, ако въ превода на хубавата тѣзи пѣснь ный предпочтохмы да пожертвуваме формата на съдържаніето. — Прев.